

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Piac, SIMONFFY-ház a város-
házával szemben

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen n a p o n k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:
Egész évre 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hóra 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetisors egyzeri beigtatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitlér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Csütörtök junius 26.

124. szám

Előfizetési felhívás.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“ fennállása óta folyton gyarapodva, erősödve, kitűnő szellemi erők által támogatva s szilárd gyökeret vert a nagy közönség bizalmában, s ma már tekintélyes helyet foglal el a magyar hírlapok sorában.

Több mint egy évtized képezi multját, mely alatt a közönség tántoríthatlan buzgalommal igyekezett azt nagyrabesült pártfogásával emelni.

A legtisztább magyar nemzeti politika az, melyet lapunk követ, oly politika, melynek a magyar szellem terjesztése s a magyar állam megerősítése végezéje, de mely soha sem lép le a higgadság ösvényéről s a béke és egyetértés a megfontolás és mérséklet igéit hirdeti, kifelé befelé egyaránt.

Soha sem engedjük magunkat pártszenevélytől elragadtatni s a fegyver, melylyel elveinkért küzdünk, mindig olyan, mely az irodalom méltóságához illik. Tiszta és elfogulatlan tájékoztatást akarunk adni az olvasónak hazánk és a nagy világ ügyeiről. Valódi szabadelvű szellem vezérli tollunkat s minden téren a józan haladás eszméit szolgáljuk.

Ez a „DEBRECZENI ELLENŐR“ iránya, mely csábító, szemkápráztató üres jelszavak helyett a nemzet felvirágzásának egyedül biztos, lassu utján igyekszik tehetségehez képest előmozdítani a haza javát s arra buzdítani, lelkesíteni olvasóit. **Vezércikkjeink első rendű írók tollaiból folynak.**

Tárczánkra kiváló gondot fordítunk s igyekszünk azt mindig érdekes olvasmányokkal, válogatott regényekkel, beszélyekkel ellátni.

Lapunk minden rovatánál az a törekvésünk, hogy mind a bel-, mind a külföldi eseményekből a legérdekesebbet s a legfontosabbat válogassuk ki olvasóink számára, kik lapunkban mindazt feltehetik, amit a kétszerte drágább fővárosi lapokban találnak.

Azonfelül, mint a magyar alföld legjelentékenyebb városának közlönye, közvetítőül szolgál lapunk Debreczen és a vidék közt. Gyors és pontos tudósítást hozunk mindarról, ami Debreczen város polgárait s a szomszéd megyék lakosságát különösen érdekli. A városi és megyei közügyek figyelmünk egyik fő tárgyát képezik, s a közeledő fontos városi képviselő testület és városi tisztviselő választásai érdekében meginduló mozgalomban tevékeny részt fogunk venni.

Távirati összeköttetéseink folytán minden fontosabb hírt a fővárosi lapokkal egyidejűleg közölhetünk, az országgyűlési tudósításokat pedig rövid távirati alakban már a tárgyalás napján — és így minden fővárosi lapot megelőzőleg — hozzuk.

Ajánljuk tehát lapunkat, mely a vasárnap és péntek kivételével naponta megjelenik, mindazok szíves figyelmébe, kik egy olcsó és népszerű modorban összeállított lapot óhajtanak.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 ft — kr.
Fél évre 5 ft —
Negyed évre 2 ft 50 kr.
Egy hóra 1 ft — kr.

Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban Piac Simonffy-ház, továbbá T e l e g d y K. L a j o s és ifj. C s á t h y K á r o l y urak könyvkereskedésében s vidéken postautalvánnyal minden postahivatalnál.

VÉRTESEI ARNOLD

a „D. E.“ szerkesztője és kiadója.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy hulla a vasuton.

— Bünyádi eset. —

Dr. Kolb K. után németből.

Az . . . i uton, minden átmenőnek szemébe tűnt a nagy ezüstárus bolt. Ezen üzlet ezelőtt mintegy huszonöt évvel egy gazdag, különöz szokásai mellett aglegény s névleg Samson birtokában volt. Ő nőszemélyt házában nem tűrt, hanem egy szolgálóval segítette magát, aki minden házi dolgot elvégzett, s ezenfelül még a boltban is szolgálatot tett. E két személy, ur és szolgáló, voltak egyedüli lakói a nagy épületnek, melyben a tulajdonos minden téresekét az ő szakmájába vágó értékes régiségekkel töltött meg.

A legnagyobb kincs azonban, melyet a ház magában foglalt, Richard volt; egy szorgalmas hű s őszinte lélek, a minőt csak találni lehetett. Ő a szolgálóknak azon osztályához tartozott, a kik apránként mind kihasználják s a valódi bérenczeknek engednek helyet.

Azoknál az uruk iránti hűség egy neme a vallásosságnak; ők nem ismernek más szükségletet, más kívánalmat, mint kötelességüknek lelkiismeretes teljesítését, és nagyravágásuk egyedül abban áll, hogy szolgálatjukat nélkülözhetlenné tegyék.

Ily kincseket valódi értékük szerint ritkán becsülnék meg előbb, mintha már elvannak veszítve. A hosszú megszokás a feláldozásnak ily nemét oly ténynek tekintik,

mely szükségképen s csak akkor tudja meg az ur, mi volt birtokában, midőn a kötelek könyörtelenül el van szakítva.

Igy történt ez a mi Samsonunkkal is. El volt határozva egy szép reggelen felébrednie s megtudni, hogy az őrangyala és második „én“ je halandó volt s ugyanazon uton kellett elmennie, melyen minden más testnek.

Richard, midőn Samson szolgálatába lépett már nem volt fiatal s a további itt töltött husz év öreg emberré tette.

A szolgáló itt mindig igen mértékletes s visszatartózkodó életet élt, s így, folyton jó egészségnek örvendett; de egy este sietvén egy kopogtatónak ajtót nyitni, kissé sebesen ment le a lépcsőkön a sötétben, félrelépett leasett s nehéz sérülést kapott.

A vizsgálatnál az orvos három eltört bordát talált; az egyiknek éles vége befelé volt hajolva s a nemesebb szervrészeket sértette meg. — Richardnak három hétig borzasztó fájdalmakat kellett kiállani, melyektől végre is csak a halál szabadította meg.

Ura őszintén gyászolva kísérte őt a sírig. Már érezte a hű szolgának elvesztését, de még nem egész mérvben. Neki most a szegény Richard egy utódjával kellett bajlódnia és sokkal okosabb s gyakorlatibb ember volt, sem hogy azon csalóka reménynek helyt adjon, miszerint valaki az elszenderültnek helyét pótolhassa.

Az utód ezalatt mindenben rendszeresen eljár, de mindamelllett a ki csak látta őt és Richardot ismerte, nem csodálkozhatott eléggé Samson választásán. — Az új egyén körülbelől huszonöt éves ember volt, oly arckife-

Hogy volt! hogy . . .

Még valamit az antiszemitaságról. Nem azért ugyan mintha az időszi ördögjüngéstől tartanunk lehetne, vagy mert talán azt a hibát, melyet ne talán mi elkövettünk, (ha ugyan elkövettük) másokra akarnók hárítani, hanem azért mert ez az ellenzéki impertinencia, hogy t. i. az antiszemitaság butaságának terjedéseért Tisza Kálmánt okozza, sehogy se megy ki a fejünkből. Mert hiszen arra, hogy a nyit antiszemitákkal leszámoljunk, s a józan közvéleményre appelláljunk, majd léssen még jó idő, de hogy a titkos antiszemitizmus rejtett üregeibe behathassunk s onnan rendezhessük ki őket, az fog járnai nagyobb nehézséggel.

Jól megmondta azt a bécsisajtó Apponyi Albert grófról is, hogy az antiszemitizmusnak egész pártjával elősegítője vala; valamint, hogy a szélsőbal is érdeme szerint vette büntetését. Mert mikor az antiszemitizmust azoképpen akarjuk elnyomni, hogy terjedését a kormány politikájának rójjuk fel hiszen az, az antiszemitizmus szitázására valósgos agitáció, az az: az ellenzékieknek az antiszemitizmusra való átvitése, amennyiben az sem egyébből mint a kormány elleni elégedetlenségből ered. Ergo, antiszemitizmus vagy ellenzékiekedés egy kenyer.

Mert ne legyenek volna csak az ellenzéki sajtó az antiszemitákat azzal, hogy az is a kormány politikájának tekinthető; ne adott volna verszemet akkor mikor az antiszemitizmus helyeit mindig a kormánynak fordult és Tisza Kálmánt vádolta, ne szította volna csak a tizet az által hogy politikai elkeseredéssé kvalifikálta az ördögjüngést, hanem szállt volna vele szembe határozottan mint a hogy mi szembe szálltunk; fogott volna csak össze az egész magyar sajtó, s nevezte volna valódi nevén a gyermeket, hát vissza riadt volna a térről minden józan ember; ámde mert a sajtó részéről soha is senki nem látott határozott ellentállást, és mert a zsidó elleneskedést

a józan észszel és hazafiassággal kiegyeztetetők tartotta, hát most ott állunk, hogy még intelligens ember se restelli magát antisemitának állítani.

Már pedig higgyék meg nekünk, és ez számtalanszor bebizonyult már az életben, hogy ami ellen a sajtó határozottan fellépett, hogy am a sajtó határozottan elítelt, az a közvéleményben nem vergődhetett zöld ágra, hanem a mivel ugy tettek mint az ellenzéki sajtó az antiszemitizmussal tett, hogy egyik szavában elítélte, a másikban batorította, hát az mindig rosszabb volt annál, mintha magára hagyták volna egészen. Ignorációval meglehet ölni valamit, holott a két értelmű magartartás az egyenes lázításnál is rosszabb.

És vajjon mit cselekszik az ellenzéki sajtó most? Hát a régi nótát fújja most is. Most is Tisza Kálmánt vádolja az antiszemitizmus helyett, mert ugy látszik, hogy neki minden mindegy, hogy tőle felfordulhat az ország, mert ő előtte nem áll senki más, mint Tisza Kálmán, s ő csak is Tisza Kálmánnal, de senki másal nem gondolhat. Hogy lehet tehát ily ellenzéki magartartás mellett azt kívánni, hogy nemcsak magára hagyatva, hanem Tisza elleneskedéssel istápoltatva, ne terjedjen az antiszemitizmus?

Az ő egyedüli óvszerük és mentő eszközünk, valamint minden ellen, ugy az antiszemitizmus ellen is csak abban kulmál, hogy Tisza Kálmán mondjon le. Sok eső, szárazság, jégeső és fagyás; apály és dagály; török háboru és antiszemitizmus, minden csak attól függ, hogy Tisza Kálmán mondjon le. Addig nem is beszélnek senkivel, addig nem is szólnak senkihez, a míg Tisza Kálmán le nem mond, hanem akkor aztán majd meg fogják menteni a hazát, beszüntetni a sok esőt és szárazságot, jégesőt és fagyást; török háborut és antiszemitizmust, szóval mindent. Annnyival lennének ők Tisza Kálmánnál különbek, a mennyivel hogy a szájuk nagyobb.

Ime tehát az ellenzék hazafiaskodása: hogy mily feltételhez köti ő az antiszemitizmus beszüntetését s azt mondja

— Mondja meg neki ha hazajön, hogy hétfőn meg fogok jelenni. Egy igen fontos ügy van szőnyegen.

En megfordultam, az ember pedig bezárta az ajtót.

En nem tudom, mi lehetett az, de a dolgok állása e házbán sehogy sem akart nekem tetszeni. A szolgálóknak viseletében volt valami különös. Mig velem beszélt, az ajtót csak annyira tartotta nyitva, hogy a nyílást testével épen betöltötte, mintha el lett volna tükélve senkit be nem bocsátani.

Azon gondolatra is jöttem, hogy visszatérjek s ismételve csengessek, de mégis visszatartott azon gondolat, hogy gyanakodóknak mutatnám magamat, s előtételt által elvakítottva ezen ember cselekedeteit igen ferde világgóságban állított magam elé. Ezenkívül Samson mint különöz ember volt ismeretes. Talán hirtelen fejébe vette Brigthonba menni és mért ne? Ebben semmi különös nem volt és ő tehetta a mit akart.

Azután ügyeim után láttam, és ezek annyira igénybe vették lelkemet, hogy Samsonról s szolgálójáról majd egészen megfeledkeztem.

A hetfő eljött, és én délután ismét az ezüstműves lakása felé siettem. A boltot csodálkozásomra még most is zárva találtam. „Itt baj van mondám magamban. Átellenben a kútnál két vagy három szomszéd állott, beszéltek egymással, ezalatt soha sem vették le szemüket a házról. Hozzájok mentem s megszólítottam őket: „Mi történik itt, urak?”

— Ezt kérdezzük mi is egymástól. Samson bolja be van zárva s a csengetésekre semmi feleletet sem kapunk.

Egy közellévő vendégemben is kérdező-

mégis, hogy elítéli, hogy ellene ki-
tűz. Most már tessék aztán megítélni, hogy
lehet ennél nevelésesebb állítás. Nem
ki ríe belőle az a káröröm, hogy
egy bajjal már megint több van, s nem
venne hozzá még pénzért is, csak
tudná, hogy megbuktathatja vele Tisza
Kálmánt. Pedig azon az uton soha!
soha! Majd találunk módszert arra is,
hogy kell az antiszemitizmussal, az el-
lenzék segítségével is, sőt ha kell,
még vele szemben is, leszámolni.

Börtön vagy lelencház.

II.

— június 26.

(Cs.) Nézzük meg a párisi lelencházból
évente elbocsájtani szokott mindkét nembeli
ifjak számát, mely minden évben túlhaladja
az ötven számot, mi lesz ezekkel, a gyer-
mekek egy részét a katonai intézetekbe ad-
ják, más részét meg ipart űző tanoncoknak,
a leányokat szinte elhelyezik részben ma-
gánházaknál, részben a város felügyelete
alatt álló tanodákban, úgy is mint tanítvá-
nyokat, úgy is mint a kisebbekről felügyel-
ket, így aztán megkeresik maguknak napi
kenyerüket, úgy, hogy midőn már szabad
szárnyra bocsájtatnak, még pár száz frank-
kal is rendelkeznek, mint tőkével.

Bécsbe már nem így van, hanem az
ottani intézet csakis jótállás mellett adja ki
a leány gyermeket 15 éves kora után, rész-
ben városiaknak, részben falusiaknak is, a
hol aztán kiki maga szerencséjének lehet
kövésa, de az, ki az ily leánygyermeket
magához vette, férjhez menetelig felügyelni
tartozik arra.

Éppen így van ez Csehország fővárosá-
ban is, hány ilyen árva fiú és leányval ta-
lálkozik a prágai conservatoriumban az ott
megforduló idegen? és hány nevelő kerül
ki az ily gondozott apóda — illetőleg inté-
zetből.

Ez fejt meg előttünk azon kérdést,
hogy ott, hol a népesedés annyira el van
szaporodva, és minden város tele tömve ka-
tonasággal, mégis oly ritkán van eset adva
gyermekgyilkost hallanunk vádoltak padjá-
ról elítélve, s a mellett még az erkölcsi sü-
lyedés sem tapasztalható, mert hát meg van
annak ellenőrzése, meg van még a kis Oláh-
országban is. — Hát nem látjuk be okát an-
nak, hogy miért nem lehetne az így nálunk
is? mert bizonyára az egyes hatóságok fel-
adata főképp ott, hol nagy szerepet játszanak
a katonai lakományok — erről gondolkozni
ezek feladatahoz tartozik, még a kormányt
is e tárgyban leendő segélyekre felhívni —
annak pedig kötelessége ehez segédkezet
nyújtani — ezt egy kormány sem odázhatja
el magától, ha csak szaporítani nem akarja a
börtönök számait.

Most van itt ideje erről komolyan gon-
dolkozni, mert egy füst alatt úgy a lakta-
nya, mint a lelencház is felemelhető, de

ködtém Sámson felől; de csak annyit tudtam
meg, hogy szombat óta a házba senkit se-
be, se kimenni nem láttak; hogy a szolga
ugyanazon időben egy nagy nehéz ládat csi-
pelve magával elutazott, hogy szavai szerint
urát falura kövesse.

Most minden gyanakodásom visszatért.
Én meggyőződöttem éreztem magamat ar-
ról, hogy itt valami nem jó történt, az allo-
másra ügyöknél küldöttem s eltökéltem
magam, hogy e házba, ha mindjárt erőszakos-
an is bemegyek.

Egy lakatos besegített, s mi munkához
fogtunk, hogy a helyiséget átkutassuk. A
bolt mellett volt egy szoba, mely társalgó,
szám vivő stb. szobául szolgált. Itt mindent
legnagyobb rendtelenségben találtunk; az
asztal, szék felfordítva, a tükör szét törve,
papirosok mindenütt szétszórva s sok hely-
lyütt — vérell befecskendezve. A szobában
sétél volt. Midőn a redőnyöket kinyitottuk, a
benyomuló világságnál egy vértócsát pill-
lantottunk meg; a tűzhely is telve volt vér-
rel.

Világos, hogy itt gyilkosságnak jöttünk
nyomára; s kit érhetett ez más, mint Sám-
son? Hőlt testet azonban sehoh sem talál-
hattunk. — A szolga hasonlóképen sehoh
sem volt.

Fen is minden megzavartnak látszott.
Nyitott fiókok, szét szórt papirosok értékes
tárgy rendes helye helyét a padlón...

A dolog valóságos mibenlétére nem volt
nehéz a következtetés ezen jelekről: Sám-
son meggyilkoltatott, s háza, szolgálja által
megraboltatott.

A ház rendőri felügyelet alá helyezte-
tt s a meggyilkolt holtteste után minden
lehető kutatás megkísértett; a nélkül azon-
ban, hogy valami eredményhez jutottak volna.

ha annak alaptökéjét kéregetve akarja a vá-
ros megteremtési akkor abból semmi sem
lesz, mert az a töké összegyűlni nem fog.
Ha még is ezen utat is igénybe venné a vá-
ros akkor az akként befolyandó összeget
csakis talán a belrendezésnél lehetne kellően
felhasználni, de semmi esetre sem várni ad-
dig míg ez így összegyűlendő tőkéből fel le-
hessen azt építeni, mert ez nagy tévedés
lenne már csak azért is, mivel az ha mégis
felépülhetne (miben kételkedünk) bizony későre
látna napvilágot.

Nem kell pompa és diszes palota csak
egyszerűen menhely az emberiség legárvább
gyermekrei részére, ez legyen irányadó az
épülettel foglalkozóknak, mert ezt ma már
erősen követeli a helyzet és a város nagy-
sága.

És ezzel azt véljük, hogy eleget tettünk
akkor midőn jó eleve felhívtuk a város fi-
gyelmét eme elodázhatlan emberies intézmény
felállítására illetőleg megteremtésére.

Igen jól tudjuk mi azt, hogy nem mu-
lik ennek létesülése e minden szép és jóért
lelkessülmi tudó város nemes közönségén, de
felszólaltunk azért, hogy maga városi ható-
ság is ebredjen fel arra, hogy ebben a kor-
mánynak is kötelelessége töle telhetőleg se-
gédkezet nyújtani, és mivel minden ily szük-
séglet teljesítésének sikere csak úgy érhető
el, ha az intéző körök már eleve megtették
légyen az illető többségeknél a kellő lé-
péseket, mert csak így és ezen az uton ér-
hetni el a kellő eredményt.

A szathmármegyei árvizek.

A szathmármegyei árvizről Ujfalu
Sándor alispán f. hó 24-ikéről a következő
tudósítást közli:

A több napi szakadatlan esőzés követ-
keztében eddig sohasem tapasztalt magassá-
gig áradt Szamos, Tisza Tur és Kraszna
folyók kiöntésai a megye legvirágzóbb, leg-
dusabb termőföldekkel bíró vidékeit, a szam-
os- és tiszaháti, egy a tur- és krasznaháti
községek határait a szó teljes értelmében
tönkre tették. A négy nap óta tartó árvíz a
Szamos folyó jobb partján nyolcz szakadást
idézett elő, ugymint Dara község határán
egyvet, Tótfalunál egyvet, Czegöldnél kettőt,
Hermanszegnél egyvet és Jánknál kettőt; a
szakadásokon keresztül rohanó árvíz alá bo-
ritotta a legszebb termést ígérő határokat,
nevezetesen a következő 18 község határát
u. m. Dara, Tótfalu, Sima, Tatárfalva, Cze-
göld, Hermanszeg, Jánk, Császló, Majtis,
Darno, Kis-Szekeres, Nagy-Szekeres, Zaro-
lyán, Mánd, Borzova, Penyige, Fehér-Gyar-
mat és Kömörö községek határát. A Tur fo-
lyó mintegy száznegyvenven kelve a rom-
boló Szamossal, hasonlóan nagymérvű áradás
következtében rohamosan lépett ki medréről,
s kiöntve egyesülve, összefolyva a Szamosé-
val, — az egyes magaslatok kivételével —
teljesen víz alá borította 16 községnek a ha-
tárát, u. m.: Nagy-Ar, Kis-Ar, Istvándi,
Cséce, Milota, Sonkád, Oroszi, Fülesd, Kö-
lőse, Magosliget, Kis-Hodos, Nagy-Hodos,
Szárazberek, Kis-Palád, Nagy-Palád és Bot-
Palád községek határát. Ezenkívül a Szamos
balbortján is kiszakadt Óvári községnél a víz
alá borította az óvári és csengeri határt, s
egyesülve a Kraszna-láv, Szamos Dob,

Ezután minden igyekezetünket az eltűnt
szolgának kézrekerítésére fordítottuk. A
Brightonból kapott tudósításokból kitűnt, hogy
ott sem Sámson, sem szolgáját nem látták.
A kitűzött jutalom csakhamar előcsalta
azon bérköcsist, ki a szökevényit szombat
este, börtönjével együtt tovaszállította. Ez
azt mondta, hogy az embert holmijával együtt,
egy fhemse felé vezető mellékuton levő
háznál Little Tower Street előtt tette le.

Nyomozás rendeltet el, melynek követ-
keztében az említett házból matrózok ta-
nyájára bukkantak: hanem a szolgáról ott
sem tudtak többet, mint hogy szombatról
vasárnapra következő éjre szállást bérlet
magának s a következő reggel podgyászai-
val együtt eltávozott.

Most azon gondolkodtam: hogy szerez-
zek magamnak tudomást ezen ember előbbi
életmódjáról: hogy így mintegy vezérfonalat
találjak az ő mostani valószínű tartózkodási
helyének fölhalálására.

Sok fáradság után kitudtam, hogy ő
svájci és ez utolsó szolgálatba lépte előtt
egy genfi órákkal kereskedő szatócsnál Soho
Squareban tartózkodott. Ebből nagy való-
színűséggel lehetett következtetnem, hogy
ő a száraz földre illant, vagy legalább oda
iparkodik. Tehát legnagyobb gondossággal
öriztettem a délkeleti és délnyugoti pályát.

Nagy horderejű volt továbbá, megtudni:
kivel társalkodott, ez világos, hogy igen nagy
feladat volt most, mivel kevesen tudtak fe-
léle. Hanem egy kis tudakozás előbbi urá-
nál mégis az igazi nyomra vezetett, habár
ezen egyenektől, kikkel ő pajtáskodott, tar-
tózkodási helyéről mit sem lehetett megtudni;
ők azon szombatost óta, melyen a gyilkos-
ságról meggyőződésem keletkezett, semmit
sem hallottak róla. — Ebből valaki azt kö-

Csenger-Bagos, Ujfalu, Ura, Tyukod, Doma-
hida, Nagy-Majthény, Kis-Majthény, Ecsed,
Győrtelek, Kocsord, Mátészalka, Ó-Pályi,
Nagy-Dobos, Szamoszeg, s Ocsva községek
határát borította el; a Szamos több he-
lyen behatolt a községek utcáiba és há-
zaiba.

A földmívelő osztály minden reményét,
a két hét mulva tarló alá kerülő gazdag
buzaföldeket, a lekaszált repézt és szénát,
a növekedőben levő tengert a három-négy
lábnyi magasságban elterülő víztenger vas-
tag iszappal temette be. S ez nem hirtelen
jövő s gyorsan lefutó árvíz-mert már ne-
gyednapja, hogy a vetéseket borítja, s nincs
oly növény, melyet maga alá ne temetett
volna. Az elborított országutak irányát
csakis a vízből kilátszó magas távirada póz-
nák jelzik, vagy az utak mellett elterülő fák
koronái. Mind ehez járul még az, hogy kell
legalább 8 napi idő, míg a kiöntött víz le-
folyik s akkorra a dus kalászszaal borított
helyek csak iszappal borított területeket fog-
nak mutatni. A lekaszált s csomókba rakott
repézt, boglyába hordott szénát és egyéb
takarmányt a rohanó ár úgy elseperte a föld-
dekről, hogy a víz letolytával a termésnek
nyoma sem marad. Az ár elől istállóba haj-
tott jószágoknak nincs mit enni, a hullámzó
víz látása s az éhező marhák bögéje a leg-
ridegebb embert is könyörületre indítaná.

Egyes, víztengerrel körülfázt községek-
ből már élelmiszer-hiányról érkeznek hírek.
A nyomor leírhatatlan. Ha a szükség pill-
natnyi kielégítésére a helygyűmlesztől kért
segély meg fog is adni, az árvíz által
borzasztóan sújtott községek a legszorúbb
jövőknek néznek elébe; harmincz-negyven köz-
ségnek, melyek eddig jólétnek örvendtek,
nemsak adóját kell elengedni, de vetőmagra
s a társadalom bő könyörületére lesz szük-
sége. A szegedi catastrophátl annyiban kü-
lönbözök a miénk, hogy ott egy virágzó vá-
ros házai dőltek romba, itt egy gazdag ví-
dék ez évi, bönök ígérkező termése lett sem-
mivé. Ott is, itt is száz és száz ezrek sem-
misültek meg. Mások is volt árvizünk,
tönkre mentek egyes határok, akkor is hiba
volt, hogy a társadalom segélyért nem kiál-
tottunk, — ma már azonban egy egész vidék,
megyénknek vagyonság tekintetében legki-
váltóbb része teljesen tönkre van téve.

A pusztulás oly nagy, hogy méltán ki-
áltunk segélyért nemcsak a társadalom, de
a kormány és törvényhozáshoz, mely a jelen
szomorú, száz és száz gazdát tönkrejuttató
eseten okulva, be fogja látni, hogy nagyon
elérkezett az idő arra, hogy folytonos ra-
konzultálkodásakkal e megye lakóit rette-
gésben tartó folyóink szabályozása égető
szükséglet képez, mert a jelenlegihez ha-
sonló catastrophát túlnyi nyomor és teljes el-
pusztulás beállta nélkül képesek nem leszünk.

Napi hírek.

— A kaszinó tevékeny részt fog venni
az írók és művészek fogadtatásában. Erre
az írók és művészek társasága mint társ-
testület is felkérte a kaszinót, mely a mint
halljuk igen megleghangu levélben válaszolt,
kifejezést adván azon lelkesedésnek, melylyel
a kirándulókat, és az azok között levő jeles
nevű írókat és művészeket a maga körében
üdvözi.

— Az írók és művészek fogadtatását
és az akkori ünnepléseket rendező nagy
bizottság ma délután 5 órakor tartja alakuló
gyűlését. E rendkívül érdekes gyűlés lefo-

vetkeztethette volna, hogy a menekült elhagyta
a várost s bizonyos kis tényállás s viszony
megtudása nélkül magam is ezen gondolat-
ban lettem volna. Ö t i. összeköttetésben
állott egy leányval, ki szintén svájci volt s
kit ő nyilatkozata szerint nőül szándékozott
venni.

E személynek minden üldözése haszta-
lan volt. És én nem tudtam magamtól el-
úzni azon gondolatot, hogy ő nem fogja el-
hagyni a várost a nélkül, hogy kedvesét fel-
ne keresse, és ezen meggyőződésem még in-
kább feligatta vágyamat, annak tartózkodási
helyét fölfedezni. A mi fáradságom s állha-
tatosságomnak nem sikerült — gondolám —
annak ezen személy által kell kezemhez jutni.

A gyilkosság utam szerdán egy nő ér-
kezett az ezüstárus háza elé s az ajtón cse-
gett. Szerencsemre épen a házból voltam
s midőn a csegettűny szavát hallottam, sugni
éreztem fülemben: „A mit oly óhajta vártál,
megjött.“ Kinyitottam az ajtót; a fiatal sze-
mély nagy megröppenéssel tekintett rám. Ő
bizonyosan más valakit várt.

— Gervais urral kívánnék szólni, —
hebegé.

— Nem jön be? — kérdém.

— hallgatott.

— Nincs itthon? — kérdé végre. —

— Ebben a pillanatban nincs — fele-
lém én, — hanem csak lépjen ön be; ő nem
fog soká elmaradni.

— Ha nincs houn, akkor inkább majd
máskor szölok be hozzá — viszonzá s sebe-
sen vonult vissza az ajtóból. — En meg-
biztam segédemet, hogy kövesse s tudja meg
lakását.

(Vége köv.)

lyásáról a holnap megjelenő „Debr. Hirlap“
fog kimerítő tudósítást közölni. — Ezzel kap-
csolatban megemlítjük, hogy a „D-n“ teg-
nap kifakadása a miéért ő a gyűlésre meg-
hívót nem kapott nagyon korai volt, — mert
a meghívókat csak tegnap este és ma reg-
gel hordták széjjel. Mi biztos forrásból tud-
juk, hogy a helyi lapok szerkesztői és szer-
kesztősegei kivétel nélkül az első között
voltak, kiket a gyűlésre való meghívásra
előjegyeztek.

— Az ipariskolai ösztöndíj gyarapi-
tására kegyes adományokkal járultak: Fa-
zék as József ur lakatos 5 frt, az ipa-
ros ifjusági egyesület önképző köré
2 frt, Serli Ede ur 1 rrtal, mely kegyes
adományokért fogadják az ipartanodai bizott-
ság halás köszönetét, Dóczy Gedeon ip. isk.
igazgató.

— A szünügy egyeslet tagjainul újabb
beiratkoztak Szögyényi János, Takács Fe-
rencz, Boczkó Soma és Szalay József urak. Ed-
dig van 77 rendes és 19 alapító tag. — A
közgyűlés f. hó 29-én, vasárnap d. n. 3 óra-
kor leend a város háza nagy tanács-
teremben.

— A „Debr. Hirlap“nak ebben a félév-
ben utolsó számaholnap jelenik meg. Felhívjuk
olvasóink figyelmét, hogy e pénteken
megjelenő hézag pótló közlönyre előzetni
sziveskedjék. A „Hirlap“ mint eddig úgy
ezután is változatos tartalommal, s különös
súlyt fektetve a helyi érdekekre és a szépi-
rodalmi közleményekre, — fog megjelenni.
Előfizetési ár egy negyed évre 1 forint.

— A térszene ma este a „Hungária“
kávéház előtt lesz. A mai térszene műsora
következő: 1. Induló „Apajune“ operetéből;
2. Quverture „Tell Vilmos“-ból; 3. Strauss
waller; 4. Carl F. duett; 5. Nagy Zol-
tán „Virágvölgyi emlék“ csárdás; 6. „Dal“
Mendelssohnól; 7. Potpourri a „Koldus
diák“ operetből; 8. Zapek karnagytól; 8.
Induló.

— Köszönetnyilvánítás. Az iparos if-
juság önképző egylete által rendezendő sor-
játékra nyerevény tárgyakat adományoztak:
V e i d n e r Vilma egy szivartárczát, 1 gyü-
mölcs takarót, L á m Sándor és társa 1 gyü-
mölcs kosárt, S t e r n József 1 doboz szap-
pant, J o s z s a k a Irma 1 fali óratartót, H a -
v a s József 1 doboz czukorkát; N y e s t e
Matild 1 gyöngyözött dohányzacskót, özv.
B e c z n e r Jánosné 6 pár bőr keztyűt,
V e i d n e r József 2 pár himzett cipőt,
M o l n á r Lukács 1 női nyakkendőt. Fogad-
ják az igen tisztelt hölgyek és urak becses
adományáikért az egyeslet nevében nyilvánított
meg köszönetemet, Serli Ede egyleti elnök.

— Alkalmazást nyer oly egyén ki
eddig munkálkodását kellőleg igazolni tudja,
mint egy renomirt czég megbízottja. — Levél-
beni ajánlatok „Mercur“ czimen a kiadó hi-
vatalba kiüldendők.

— Krecsányi Ignác színtársulata a
mint már írtuk Esztergomban játszik. Az első
előadásokat unalmas esőségek tették népte-
lenné; de a közönség most már érdeme sze-
rint méltatja a kitünő társulatot, melynek
elsőrendű tagjai: Erdélyi Marietta, Kissné,
Halmayné, Berényi Mariska, Krecsányiné;
továbbá Németh, Abonyi, Kiss, Szabó Antal,
Boránd, stb. Eddigelé színe került: „Kol-
dusdiák“, „Nézd meg az anyját“, „Cascognei
nemes“, „Vén Kupez“, „Vagyárocs“. Össze-
vágóbb előadásokat még nem élveztek Esz-
tergomban, s így a kitünő színtársulat min-
den előadása kellemes esemény. A társulat
már a jövő hó 10-én megkezdé előadásait
N y i r e g y h á z á n; — s onnan majd
Egerbe megy.

— Zenestély lesz holnap a Vilmos
Lajos vendéglőjében, hol egyszerűs mind kitünő
halételekről is gondoskodva lesz.

— Ovó intézkedések. Megemlékeztünk
az aggasztó hírekről, melyek a touloni khol-
lerajárványról tegnap érkeztek. Közvetlen
veszély nem fenyegeti ugyan hazánkat, a
járvány messze és oly helyen van, melylyel
közvetlen érintkezésben állg állunk; a fővá-
ros tanácsa mindazáltal jónak látja idején
gondoskodni a szükséges teendőkről. A la-
kossághoz hirdetményt bocsát ki, mely figye-
lmet az elővigyázati szabályokra életrend,
tisztaság tekintetében, a fertőzöttség, mely-
hez a szerek a főváros gazdasági hivatalá-
ban kaphatók. A kerületi előjáróságok uta-
sítást kaptak a köztisztaság, a vásárrendő-
ség pedig az élelmi piacok szigorú ellen-
őrzésére.

— Az Európa kávéház előtt kertben
ma este a M a g y a r i t e s t v é r e k z e-
naka közreműködésével zenestélyt tartatik.

— Neidlinger G. üzletében egy solid
leány alkalmazást nyer.

— A falu rossza. Tolnán egy 24 éves
paraszt léány, Kheindl József, régóta sze-
relmet táplált Schmölz Erzi egy jómodu
gazda egyetlen leánya iránt. De sem a le-
ány, sem a szülők nem látták szívesen, mert
a falu rossza hírében állt. A múlt héten
Kheindl ismét a Schmölzék háza körül ólál-
kodott s a leány után leselkedett. Ezt az
apa észrevette és a konyhaajtót, hol a
leány aludt, lefekvés előtt elreteszelte.
Midőn reggel az anya fel akarta kelteni le-
ányát, ezt megfojtva találta ágyában. A gyau
azonnal Kheindlre irányult. Lakására mentek
hol őt szíven löve, holnaltalák; pisztolya
mellette feküdt.

— A cigány boszúja. Borzasztó tör-
ténét az, melyben a kir. tábla tegnap hozott
határozatot. Toracs Ferencz kőborló cigány-
legény szenvélyesen szerette karavánuk

ékes-
lász-
tott,
totta
mego-
vébe
kedv-
őrté-
árja
ban
s elm-
köz-
szom-
és ké-
menn-
vált
lány
lomé-
terem
szura-
telté-
kodni
s a f-
h a z-
h a z-
nét é-
Tora-
elvi f-
tábla
n o v-
ját a-
éret-
tottá-
parat-
s szül-
Az u-
mezté-
őrzára
gához
távoz-
váltó-
magá-
ni a
őrség
lond-
Már
ki tis-
a poz-
egyke-
öráll-
képre-
nem g-
tó er-
Wodo-
landó-
tok fe-
hogy
akarn-
zasztó-
rendk-
Igy le-
szágu-
Tern-
kiált:
leuni
egy le-
lek le-
Kond-
megve-
vállal-
ennek
De há-
szeret-
Dobis-
vendé-
komol-
latal-
Egerbe
a szer-
is meg-
befejez-
völlét
gálat
zölhet-
Kötele-
ítélve.
mintha
les ap-
tudtáv-
vizsgá-
A viz-
reltyő-
tanság-
gálató-
fogja
sághoz-
nézve
20-áról
fejzte
borzas-
nagy f-
kező:
Jean n-
elktele-
kutgód-
a gyilk-
ban ne-
Deczem-
a törv-
az ifj-
Vallom-
eddig,
rettege-
ketten
atya
vette.
ment a
ját fia
dossa.

Debr. Hírlap

Ezzel kap... D-n teg... gyűlésre meg... volt, — mert... és ma reg... forrásból tud... észtoi és szer... elsők között... meghívásra

ndij gyarapi... járultak: Fa... 5 frt, az ipa... képzőköre... mely kegyes... tanodai bizott... radon ip. isk.

rajnail utjabban... os, Takacs Fe... őzsei urak. Ed... tók tag. — A... p. d. u. 3 óra... gy tanáster-

ebben a félév... meg. Felhívjuk... p. éntek en... yre előfizetni... nt eddig úgy... al, s különös... re és a szép... megjeleni.

1 forint. Hungária... zene műsora... operetteből;... 3. Strausz... Nagy Zol... ás; 6. „Dal“... „Koldus... arnagtól; 8.

Az iparos if... dezőtől sors... ományoztak:... rezát, 1 gyű... társa 1 gyű... doboz szap... tartót, Ha... N y e s t e... cskót, özv... ör keztyűt, zett cipőt, ndót. Fogad... urak becses... nyilvánított... gyleti elnök... egyén ki... azolui tudja... a. — Levél... a kiadó hi... ntársulata a... zik. Az első... ették népte... edeme sze... t, melynek... tta, Kissné... recányiné; Szabó Antal, rült; „Kol... „Cascogne... ros“. Össze... veztek Esz... rsulat min... A társulat... előadásait... man majd... Vilmos mind kitűnő

mlékeztünk... buloni kho... Közvetlen... azánkat, a... n, melylyel... k; a fővá... áttá idején... ról. A lam... mely figyel... életrend... rése, mely... gi hivatalá... ságok ut... sárrendör... goru ellen...

ékességét, a tüzes szemű, korall ajku Balázs Rozinát. Szerelmük nem soká tartott, mert a szép cigányleányt elcsábította valami nyárias beszédű falusi legény. A megcsalt legény elkéservede és bosszúval szívében hagyta el a „komániát.“ de azért kedvesének minden léptét figyelemmel kísérte. Mult év május 10-én elérkezett a boszu órája. Cseszte mellett egy malomnál magában volt a szép leány; talán kedvesét várta s elmélázva tekintett szét a messi tájon. A közeli sűrűből egyszerre előrohant a vérszomjas cigánylegény, követve bátyja, huga és két nőrokona által. Kés villogott valamennyi kezében, csak a megcsalt legénynél vált egy kapa. Ezzel sújtott a szerencsétlen lány fejére, ki térdénállva könyörgött irgalomért. De hiába könyörgött. A vérszomjas teremtések neki estek s több mint száz késszurást ejtettek rajta. Még a füleit is lemelték s aztán a faluba mentek garázdálkodni. Csak nagy nehezen tudták megkötözni s a pozsonyi törvényszékhez szállítani, mely a végtagyaláson Toracsot 15 évi fegyházra, Barkóczy Józsefet, Toracs Istvánét és Sándor Máriát 12—12 évi fegyházra, Toracs Terézt és Mihók Katalint pedig 10—10 évi fegyházra ítélte. Ezt az ítéletet a kir. tábla helyben hagyta.

— (Egy „álhatatos“ katona) Cernovitzban egy ujoncz rendkívüli példáját adta a tuluszba vitt katonai kötelesség-érzetnek. Éjjel 11 órakor ugyanis örül állították a pénzügyigazgatási épület elé azon parancsot, hogy senki közel ne bocsásson, s szükség esetén fegyverét is használhatja. Az ujonc e paracsot olyan szigorúan értelmezte, hogy 2 óra múltán felváltásra jövő őrzőjáratot semmi szín alatt nem engedte magához, úgy hogy ezek kénytelenek voltak távozni. Ismét elmúlt két óra, újra jött a felváltó őrség. Az ujoncz ezeket sem engedte magához, sőt már fegyverét készült használni a távozni nem akaró őrség ellenében. Az őrség másodsor is eltávozott és hagyta a bold bakát egészen világos viradtil. Ekkor már az őrparancsnok is eljött a felváltásra, ki tiszt lévén sikerült a bakát kimozdítani a pozíciójából. Még most sem ment volna ez egykönnyen, ha a bak a nyolc róla folyonos órállásban ki nem merült volna, vagyis ha képeletében a nyugalomra hívó „strózsák“ nem győzte volna le az „álhatatosság“ farszto erényét.

— Békességes nórablás. Oroszország Wodoty községében az asszonyok közt a halandóság oly mérvet öltött, hogy a paraszok fele özvegyes lett. Nem kevésbé feltűnő, hogy a szomszédos községök leányai nem akarnak Wodotyba férjhez menni. Ez a borzasztó asszonyhiány az özvegy férfiakat rendkívüli eszközökhöz kényszeríti nyulni. Így lezközlebb Kondratenko Demid az oroszáguton egy csapat munkásnót látott, kik Taernigowból Volhyniába igyekeztek; rájuk kiált: „Nem-e akar valamelyitek feleségem lenni?“ „Én“ volt a válasz és a csoportból egy egészen helyes lány vált ki. „Akkor kérlek legyetek mindnyájan vendégeim“, szölt Kondratenko és házánál előbb valamennyit megvendégelvén, a többit utnek ereszté, a vállalkozó szellemű leánynyal pedig elment ennek szüleihez az esküvő megtartásá végett. De hát nem mindegyik wodoty paraszt oly szerencsés mint Kondrantento. A multkor Dobisha Prokop egy csomó bucsujáró nőt vendéglét meg házánál, de midőn előállott komoly házassági ajánlatával, a nők sajnálatlall jelentették ki, hogy már mindnek van férje.

— Akit ártatlanul ítéltek el. Abban a szenzációs ügyben, melyről pár nap előtt is megemlékeztünk, Kossuthány Géza bíró befejezte a vizsgálatot s közel négy heti távollét után visszatért Budapestre. A vizsgálat eredményéből egyelőre csak annyit közölhető, hogy a 20 évi fegyházra elítélt ifj. Koteles Mihály csakugyan ártatlanul volt elítélve. A „Szegedi Napló“nak az a híre, mintha a gyilkosságot a szerencsétlen Koteles apja és anyja követték volna el az elítélt tudtával, teljesen alaptalan. Erre nézve a vizsgálat semmiféle adatot sem szolgáltatott. A vizsgálat teljes világosságot derített a relytélyes ügyre s ifj. Koteles Mihály ártatlanságához sok és döntő bizonyítékokat szolgáltatott. Kossuthány pár nap mulva be fogja terjeszteni az iratokat a kir. ügyészséghez, mely aztán a perújítás érdemére nevez fog indítványt tenni.

— Apagyilkosság. Párisból írják e hó 20-áról: A corrégei esküdtszék előtt nemrég fejezték be egy apagyilkossági pört, mely borzasztóságánál fogva már a mult nyáron nagy feltűnést keltett. A tévállás a következő: Tavaly, augusztus 10-én egy Gizonde Jean nevű aggnak több mint 30 szurás által életlenített holttestét találták meg egy kutgdörben. Az agg mindkét fiát befogták a gyilkosság gyanuja miatt, az ifjabbat azonban nemsokára szabadlábra helyezték. — Deczember 9-dikén jelent meg az idős a törvényszék előtt. Kihallgatása után az ifjabbat vették tanuvallomás alá. — Vallomásaiban előadta, hogy azért hallgatott eddig, mert testvérét akarta megmenteni s rettegett a büntetéstől. Atyjukat azonban ketten gyilkolták meg. Elmondta aztán, hogy atyja a pinczébe ment, testvére pedig követte. Hangos kiáltást hallván, szintén lement a pinczébe, a hol látta, hogy atyját saját fia fojtogatja, szurja s fejszével csapdossa. A gyilkos remegett, midőn látta, hogy

testvére tanuja e gyilkosságnak s kényszeríté fenyegetéseivel, hogy vérebén fekvő atyjának a kegyeleműdést megadja. Midőn a tanu e ponthoz ért, a vádolt dühöngve kiáltott fel: Ez örült. Ne hallgassátok meg. Látjátok, hogy örült! A tárgyalást ezután további bizonyítékok beszerzése céljából elhalasztották. A pör mint említettük a napokban ért véget. A testvér fentartotta valomását. Ezt felmentették, bátyját pedig halálra ítélték apagyilkosság miatt.

X Czigarettázók figyelmébe. Ma, midőn a czigaretta mind honosabbá lesz, nem eléggé ajánlható a szivarozóknak, a czigaretta papir minőségénél a legnagyobb óvatossággal lenni. Ha a papir nem jó, a legjobb dohányból sem vagyunk képesek jó cigarettát készíteni. Semminemű szivarokapapir nem nyújt oly teljes garantiát tisztaság és ártalmatlanság tekintetében, mint a francia „Le Houblon“ Cawley és Henry párisi készítménye. Dr. Pohl J. J. Ludwig E. és Lippmann (mind bécsi) tudorok chemia vizsgái bizonyítják ezt leginkább. Ezen vegyelmzés eredményét ezen urak következő hivatalos nyilatkozatban adják elő: Bizonyítvány. „Alólítottak ezennel kijelentik, hogy általuk teljesített szigorú vizsga után, a Cawley és Henry urak Párisban, szivarokapapir gyárakban készített „Le Houblon“ kitűnő minőségűnek, egészen mentnekidegen lét-részekből, különösen ment valamely az egészségnek ártalmas anyagból, tatálattott. Bécs, 1884. május 24-én. Dr. Pohl J. J., rend. nyilv. tanára a vegyt. kézműtani intézet kir. egyetemen; Dr. Ludwig E. cs. k. r. tanár a bécsi egyetemen; Dr. Lippmann E. r. k. vegytani tanár a bécsi egyetemen. (Fenti aláírások azonoságát Dr. Homann, bécsi cs. k. körjegyző ellenőrizte. Fenti bizonyítvány a cs. k. külügyminiszterium és a francia követség által Bécsben, 1884. május 28-án lett aláírva.)

A közönség köréből.

A depr. függ. miniszterium.

A függetlenségi párt helybeli lapja tegnapi számában egy új miniszterium névsorát állította össze debreczeni férfiakból. Nem tudjuk ugyan, hogy mi akart ez lenni, de hát hogy adósk ne maradjunk, mi is összeállítottunk egy miniszteriumot az ő embereikből. Miniszterelnök: Sebes György. Belügyminisz: Rab László. Államtitkár: Varkoly József. Pénzügym.: Bot Nagy János. Államtitkár: Györfy uram. Igazságügy: Dr. Ozory István. Államtitkár: Dr. Balkányi Miklós. Kultuszm.: (K. Tóth Kálmán. Államtitkár: Herczegh János. Közmunka és közl.: Keszei János. Ipar és keresk.: Somogyi Pál. Államtitkár: Rehtnicz Frigyes Bódog.

Honvédelem: Szathmári Károly. Államtitkár: Rab Zoltán. Ó felsége személye körüli miniszter: nem található.

Többen. Közgazdaság.

A kisbéri csikók árverése.

A magyar állam kisbéri egy éves telivér csikói idei árverésének eredményéről van szerencsém a következőkben értesíteni gazdátársaimat, a kiknek tudniillik nincs más alkalmuk, édes hazánk ezen sok kincset érő vagyonáról, tudomást szerezni. Tudvalevő dolog volt, hogy az egy éves anyag verseny istállóinkban már meglehetősen tekintélyes számmal képviselve van. Jogos volt tehát az aggodalom, hogy az idei egy éves csikók nem fognak oly nagy keresetnek örvendeni, mint más évekbén. Hozzájárult még azon körülmény is, hogy épen azon anyakanczák, melyeknek 2 és 3 éves ivadékaik, mostanában leginkább kitűntek a futópályán tehetségükkel, az idei egy éves anyagnál nem voltak képviselve; így p. o. nem volt most egy éves ivadéka a Derby nyertes any Verbenának, a melynek csikójáért bizonyára szívesen adtak volna 18—20,000 frtot, épen úgy mint a Minerál ivadékaért. Es mind a mellett az eredmény mégis jó volt, melyből a legvilágosabban kitűnik, hogy a kisbéri tenyész anyag — bár mily kedvezőtlenek legyenek is az árverés körülményei — mindenkor biztos vevő közönségre számíthat, a mi a legszebb és legosalhatlanabb elismerés, melylyel a sport világ hazai lötenyésztesünk szakavatott intéző köreinek adózhat.

Az árverésen eltek egy éves csikók sorrendje, tekintve az érettilk adott vételár mennyiségét — a következők. 1. Sötétpely mén, apja Hampton, anyja Oránge Lily, megvette br. Springer Gusztáv 9200 frt. 2. Sárgamén ap. Verneuil, a. Altona, megvette Huszár Béla ur 7850 frt. 3. Pejkanca, ap. Buccaner a. Peffár, megv. gr. Festetics Tassilló 6800 frt. 4. Sárga kanca, ap. Gunnersbury, a. Bimbó, megvette Wackerov ur 6200 frt. 5. Sötét pej kanca, ap. Rosierucian, a.

Appollinaris, megv. br. Springer Gusztáv 5100 frt.

6. Sötétpaj kanca, ap. Seesaw, a. Sweet Annie megvette gr. Festics Tassilló 5100 frt.

7. Sárga mén, ap. Gunnersbury, a. Scythian Princeesse megv. br. Springer Gusztáv 5100 frt.

8. Sárga kanca, ap. Buccaner, a. Elspeth, megv. Mr. C. Wood 4150 frt.

9. Sárga kanca, ap. Doneaster, a. Merry Bella, meg. Huszár B. ur 2100 frt.

10. Sárga mén, ap. Blairsthol, a. Clavet Wine, megvette Jankovics Gyula ur 2100 frt.

11. Pej kanca, ap. Kisbér öcsese, a. Cataclysm, megv. Kégl István 1950 frt.

12. Pej mén, ap. Scottishchief, a. Rub a' Dub, meg. gr. Sztáray János 1850 frt.

13. Pej kanca, ap. Verneuil, a. Miss Ellis megv. gr. Festetics Tassilló 1650 frt.

14. Sárga kanca, ap. Verneuil, a. Chatham, megv. Wackerov ur 1660 frt.

15. Pej kanca, ap. Buccaner, a. Agnes Ethel, megv. Jankovics Gyula ur 1600 frt.

16. Sárga kanca, ap. Kalandor, a. Villám, megv. Mr. C. Wood 1250 frt.

17. Sötét-sárga mén, ap. Gunnersbury a. First Lady, megv. Jankovics Gyula ur 1250 frt.

18. Sárga kanca, ap. Gunnersbury, a. Fancy, megv. br. Kinsky Zdenkó 1150 frt.

19. Pej kanca, ap. Kisbér öcsese, a. Patti megv. megv. Jankovics Gyula ur 950 frt.

Összesvételár 66,950 frt.

A végeredmény tehát az, hogy 19 darab egyéves csikó elkelt 66,950 frt.

Mintha hallanám, hogy mindezeknek olvasásakor kérdést tesznek gazdátársaim, hogy milyen csikók lehettek azok? hogy a fentebb előadott idei kevésbé kedvező körülmények között is, egy éves létükre ily sok ezer forintra menő összeg adatott azon csak 19 db. és még mostanában nem is igen használható csikóért.

Feleletül van szerencsém csak példaképpen némelyiknek részletes leírásába bocsátkozni.

Az első pont alatti csikó igen helyes és őszhangzatos alkatu, jó pártiékkel, száraz aczélos lábakkal és jó erős csüdökkel, nemes és élénk temperamentumu, ugyanez, mintha már most is képes volna a futópályán az első díjat elnyerni.

A 2-ik épen oly nagyszerű formákban alkotott csikó, mint apja, a „Grand prix“ nyertes, a 102,000 forintért vásárolt Verneuil a mely mindinkább igazolja ivadékaiban, mily szerencsés vétele volt ő a m. kir. kormány-nak. Az utolsó bécsi versenynapon is, az ő csikájának Speránzának ifjabb nővére aratta a babért. — A maiden versenyben a kedvenc Wallenstein ellenében, a Bécs város díjáért küzdök közt pedig az első és második helyet, szintén Verneuil ivadékok, t. i. Metallist és Faneur foglalták el; s tekintve még azt is: hogy a csikónak az anyja is, Alrona, oly kitartó és jó versenylő volt, hogy győzelmesen járta meg gr. Sztáray színeiben több éven át nemesak a hazai, de a német országi gyepeket is, sőt elég jó volt, hogy egy izben a legözletlen kincsemet is szorultságba hozza, mindezeknél fogva méltán remélhető, hogy e jeles szülők csikójából is kiváló tehetségű versenylő válik. Első tekintetre is kilátszik belőle a Grandcheval, ugyanazon hatalmas hosszú pártiek, mint apjánál 160 c. m. magas, szép fő, nagy világló szemek, jól alkotott és illesztett nyak, erős marj, hosszú rézsut fekvő széles és száraz vállapok, rövid hát és ennek folytatásaként az a grandiose hosszú far, mely a Vorneulok specialitása, melyen lenyuló czombokkal, széles és tiszta csánkokkal, elől széles és izomdus felkarok, tiszta száraz lábak, széles térdkötések és jó erős csüdök — sat. sat.

Átaljában ezen eladott összes csikók fejlettségét illetőleg mondható, hogy azok felülmulják a tavalyit is, a harmadévit is; valószínűleg azért, mert az idei rendkívüli enyhe tél megengedte, hogy sokkal többet mozoghattak a szabadban, mint más évekbén. A kanczák ugyan átlag előbbre vannak, mint a ménék, de ez természetes is, a kanczák mindig előbb gömbölyödnek, nem oly szögletesek, bevégzetebb formákkal bírnak; ellenben a ménéknél a marj, a szügy és bordázat, később szokott kidomborodni, mi később tetemesen javul.

A mi pedig származásukat illeti, tudvalevő: hogy oly előkelő jó versenyessaladokból valók, melyek fiaí és leányai, a Racing-Calanderek lapjain a legfényesebb eredményekkel tündökölnék. Együtt van ezekben a legmagasabb vér, a leggondosabb felneveléssel.

Kelt Debreczenben 1884. június 25. Koszorus Lajos.

Terményárak a debreczeni piacon.

Debreczen, 1884. június 24-én. Egy m. mázsa felső, közép, alsó. Buza 9.50 9.20 8.90 Kétszercs 8.40 8.10 7.80 Rozs 7.50 7.40 7.30 Arpa 7.20 7.00 6.80 Zab 7.10 7.00 6.60 Tengeri 7.00 6.90 6.80

Köles 7.80 7.70 7.60 Burgonya 1 zsák uj 2.10 . . . 100 kl. szalonna 49.00 48.00 48.00 frt, 100 kl. háj. 50.00 49.00 49.00 frt. A vásárbiroság.

Legujabb.

(„Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.) TOULON jun. 25. Tegnap három ember meghalt choleraában. A kórházakban a betegek létszáma nem szaporodott.

HANOINOSA jun. 25. A chinai kormány Lanysan kiűrtését jelzi. Az utban levő francia helyőrséget 4000 rendes chinai katona megtámadta, a francziák vesztesége hét halott és 42 sebesült.

Felelős szerkesztő és kiadó Iaptulajdonos Vértési Arnold. Főmunkatára: Karczag Vilmos.

Nyilt-tér.

HYMÉN. Fried Lina, Nyir-Mada. Rosenfeld Alajos, Kaba. JEGYESEK.

IGÉRVÉNYEK

Bécs városi sorsjegyre főnyeremény 20,000. Huzás július 1-én. 2 frt 50 kr és bélyeg.

Magy. vörös sorsjegyek főnyeremény: 50,000 forint. huzás július 1. Az ipar-egyesületi takarékos és hitelintézetnél.

457. tk. 1884.

Arverési hirdetményi kiconat.

A p-ladányi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Hegedűs Gáborné Kánya Zsófia végrehajtást szenvedő elleni 68 forint 01 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a p. ladányi kir. jbság területén levő, a p-ladányban és határán fekvő a p. ladányi 739 számú telekjegyzőkönyvben A + I. rsz. és a p-ladányi 2204 tkjkbén A + I rsz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 473 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1884 évi a u g hó 11-dik napján délelőtt 9 órakor a p-ladányi kir. járásbiroság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt P.-Ladányban 1884. évi május hó 10-ik napján. A p-ladányi kir. járásbiroság mint telekkönyvi hatóság. Beóth kir aljbíró.

